

Het was een goede trial in Zelhem. De secties waren allemaal goed uitgezet. Een prima niveau. En uiteraard mocht Geel en Geel plus ietsje scherper hier en daar, maar er waren enkel vrolijke gezichten bij alle kleuren. Er waren een 50-tal deelnemers. Dus het lijkt erop dat er een grotere stabiele opkomst is, sinds de aanpassingen van het niveau.

Het mag vermeld worden dat rijders gerust van spoor mogen wisselen gedurende het seizoen. Er komt altijd een totaal uitslag in 1 spoor. Alles komt goed.

Maar er gebeuren interessante dingen op zo'n dag in zonnig Zelhem. Met 50 man heb je weleens een kleine wachtrij (gemiddeld 1 rijder en vijf wachtenden per sectie), maar om daar dan herstelwerk te moeten doen aan je textiel is erg apart.

En had de rijder nou het vingerhoedje maar vast getapet, om sneller te kunnen werken tijdens het wachten? Of een probleempje om die telkens op te bergen? En waar de naald en draad weggestoken zaten was ons onduidelijk.

Maar toen we uitzoomde zagen we dat Pe het was. Zijn kleding was OK maar het vingertje wat minder. En zoals een goede zelfsluitende trialrijder betaamt is voor alles een juiste oplossing. En niet-rijden is een slechte oplossing, vandaar. Pe beterschap.

Ook vonden er nog prijsuitreikingen plaats. Maar dan zeer vreemde uitreikingen.

Bij de vorige CTN-wedstrijd in Baarlo hadden twee rijders de wedstrijd gestaakt. Doch bij een ervan waren er 4 rijkaarten. Omdat ze niet in de

uitslag voor zouden komen en men ook nog een lange rit voor de boeg had, zijn de luitjes naar huis gegaan. Toen daarna bleek dat er toch een tweede prijs was, heeft Wim van Lier namens Baarlo alsnog de prijs overhandigd te Zelhem. Een mooi worstenplankje.

En dat bleek weer helemaal ten goede te komen toen de eerste prijs in Zelhem -naast de medaille- een echte gedroogde Zelhemse worst was. Hoe mooi kan klassieke trial zijn, toch?